

været inde på, at forslaget ikke trænger sig på lige i øjeblikket.

Men som andre partier er vi da beredt til – og som regeringen – hvis det bliver aktuelt da at kunne yde også den støtte. Og jeg vil godt tilføje, at dersom regeringen finder det naturligt at forberede en sådan situation og mangler bevillinger dertil, kan vi fra CD's side tilsige – og jeg går ud fra, at det gælder et flertal af de partier, der har været oppe – at så vil sådanne bevillinger nemt kunne gives. For kommer budet efter et hospitalsskib, så vil det jo sikkert haste på det pågældende tidspunkt, og så vil det da være vældig forstandigt at have både skib og materiel og mandskab klar. Så beder jeg beder regeringen overveje, om det vil være hensigtsmæssigt, så skal det ikke skorte på midler dertil.

I øvrigt er der vel det triste i og for sig at sige, at der jo nok mere er brug for et krigsskib end for et hospitalsskib. Og når den situation skulle opstå, vil jeg håbe, som jo udenrigsministeren antydede under det forrige punkt på dagsordenen, at den danske flåde så ikke er nedlagt forinden.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, selv om det jo ikke er helt isoleret det, forslaget drejer sig om, så kommenterer hr. Arne Melchior jo alligevel spørgsmålet omkring, hvordan man hjælper mennesker i nød bedst. Og hr. Arne Melchior mener, at det bl.a. drejer sig om, at folk, som er i nød, skal kunne komme til Danmark og leve, som vi gør i Danmark.

Jamen har hr. Arne Melchior slet ikke forstået, at som de giver udtryk for bl.a. i medierne, ønsker de her mennesker slet ikke at komme til Danmark.

De mennesker ønsker at komme tilbage til Kosovo. Og de her mennesker skal selvfølgelig hjælpes i nærområdet, og hvis der er 800.000 mennesker i nød, hvoraf mange af dem mangler de basale livsnødvendigheder, så må det da først og fremmest dreje sig om fra dansk side at hjælpe hovedparten af de her mennesker, helst dem alle sammen, til at få de basale livsnødvendigheder, før vi begynder at bruge de meget store ressourcer, der ligger i at hjælpe mennesker til at få en tilværelse som hr. Arne Melchior's i Danmark.

Det er da en humanitær indsats, der batter, fremfor at sige, at de 1.500 mennesker, man lige har set sig gal på, skal komme til Danmark, at

det er det, der er udtryk for, om man vil hjælpe eller ikke hjælpe. Og jeg kan forstå, at det smelter hr. Arne Melchior at måtte forstå, at Dansk Folkeparti faktisk ønsker at hjælpe i den her situation, men ikke desto mindre holder vi altså fast i den holdning.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Thulesen Dahl kan jo ikke bebrejde mig, at jeg også omtaler flygtningespørgsmålet, da det var ham, der inddrog det i denne debat og ikke mig. Jeg svarede på hr. Thulesen Dahls inddragning, som jeg i og for sig slet ikke anser for særlig saglig. Men hans påstand skulle bare ikke stå uimodsagt, og han kan vel ikke tillade sig herfra at rejse et spørgsmål og så afskære andre fra at tage stilling til det samme spørgsmål.

I øvrigt skal jeg sige til hr. Thulesen Dahl, at for CD og for den store majoritet i Folketinget og i den danske befolkning drejer det her sig ikke om at hjælpe enten dér eller dér, men det drejer sig om et både og, at hjælpe både dér og her. Og hvis hr. Thulesen Dahl ellers kender forslaget om at tage folk fra Kosovo herop, hvis han ellers har læst det, så ved han, at det ikke mindst drejer sig om syge og på lignende måde dårligt stillede mennesker. Så er det altså noget nemmere at hjælpe dem her end i en kahyt på et hospitalsskib.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Arne Melchior ved jo godt, jeg har læst forslaget, for det er jo ikke første gang, vi diskuterer det. Og lad mig bare sige, at hvis det drejer sig om at hjælpe mennesker, som har behov for lægehjælp, og at det er derfor, man laver forslaget om, at 1.500 mennesker lige skal til Danmark, så forstår jeg simpelt hen ikke regeringens afvisning af det her forslag, eller afvisningen af, hvad vi kom med i fredags, at sende felthospitalerne, som ligger i containere klar til at blive sendt af sted, til området, for hvis behovet er der, må det jo dreje sig om, at vi hurtigst muligt får hjulpet og ikke sidder tilbage-lænet med hænderne over kors og venter på en eller anden anmodning.

Altså hvis man har vurderet, at behovet er der, jamen så må vi da også se at komme i gang og komme ned i området, og så kan vi jo hjælpe langt flere mennesker end dem, vi kan hjælpe